

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 26 januari 1892, kl. 8 e. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående med Frankrike afslutad konvention om delvis förlängning af de den 30 december 1881 afslutade handels- och sjöfartstraktater mellan de förenade rikena Sverige och Norge samt Frankrike.

Uti till Riksdagen aflåten proposition n:o 7, hvilken hänvisats till bevillningsutskottets förberedande behandling, har Kongl. Maj:t meddelat, att, sedan de mellan de förenade rikena och Frankrike under den 30 december 1881 afslutade handels- och sjöfartstraktater blifvit den 20 januari 1891 från Frankrikes sida uppsagda samt Kongl. Maj:t antagit franska regeringens i sammanhang med traktaternas uppsägande gjorda inbjudning att öppna underhandlingar om förlängning, med undantag för tulltarifferna, af handels-traktaten äfvensom af sjöfartstraktaten, så hade dessa underhandlingar ledt till afslutande af en konvention i Paris den 13 innevarande månad om provisorisk förlängning, intill 12 månader efter skedd uppsägning, af så väl sådana artiklar i handelstraktaten, som icke berörde tulltarifferna, tillika med tilläggsartikeln om literär eganderätt m. m. som ock af sjöfartstraktaten; och har Kongl. Maj:t, jemte öfverlemnande af omförmälda konvention, med åberopande af hvad i de vid den kongl. propositionen jemväl fogade statsrådsprotokoll och öfriga handlingar funnes upplyst och utredt, äskat Riksdagens godkännande af de bestämmelser, hvilka sådant kräfde.

Af hvad som anförts till det bland handlingarne i ärendet förefintliga protokoll, hållet i sammansatt statsråd den 11 dennes, inhemtas, för hvad

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 5 Saml. 1 Afd. 1 Häft. (N:o 1)

Sverige angår, bland annat att vid den första förberedande konferensen mellan Kongl. Maj:ts fullmäktige samt de af franska regeringen utsedde underhandlare franske utrikesministern förklarar, att, enligt ett för parlamentet framlagdt och redan af deputeradekammaren antaget lagförslag, franska regeringen egde bemyndigande att, med undantag för tulltarifferna, utan parlamentets hörande provisoriskt förlänga öfriga artiklar i ifrågavarande traktater, dock på så sätt, att artiklarne, i sin helhet eller delvis, måste bibehållas eller utgå; att om någon ändring af ordalydelsen infördes, artiklarne såsom en följd deraf ånyo måste underställas parlamentet, men att i sådan händelse det vore omöjligt att medhinna någon öfverenskommelse före den 1 februari 1892; och hade bemälda franske minister i sammanhang härmed föreslagit att först undersöka, om det vore möjligt att komma öfverens om en provisorisk förlängning och i sådant fall hvilka artiklar eller delar deraf borde, såsom icke rörande tulltarifferna, bibehållas, på det att, sedan derefter på grundvalen af ömsesidig behandling såsom den mest gynnade nation en provisorisk förlängning blifvit gjord, de respektive regeringarne måtte komma att erhålla tid för underhandlingar om en ny traktat, hvilken, om den afslötes, naturligtvis måste komma att underställas parlamentet.

Vid den granskning, som handels- och sjöfartstraktaternas artiklar under påföljande sammanträden underkastats, hade, hvad först beträffar *handels-traktaten*, bibehållits de artiklar i sjelfva traktaten, hvilka icke egde sammanhang med tarifferna, och deribland äfven artikeln 11, genom hvilken de båda länderna bland annat tillförsäkrade hvarandra ömsesidig behandling såsom den mest gynnade nation och hvarigenom Sverige, enligt de franska ombudens uttryckliga förklarande, under alla omständigheter erhöle rätt till Frankrikes lägsta tariff. Öfriga delar af traktaten hade deremot, likasom tarifferna, uteslutits. I afseende å artikeln 4, som innehåller, att vid utförsel en mindre gynsam behandling än den för närvarande gällande icke må föreskrifvas, hade det dock först efter upprepade och längre förhandlingar lyckats att erhålla de franska ombudens medgifvande, att denna artikel borde betraktas såsom berörande tarifferna och därför uteslutas. Vid artikeln 5 om »drawback» hade de franska ombuden anhållit, att i konferensprotokollet måtte införas en reservation af följande innehåll:

»det är öfverenskommet, att den i den nya franska tullagens artikel 10 införda bestämmelse om partiel återbetalning af de vid införsel af bomullsgarn tills vidare uppburna tullavgifter icke är att hänföra under de i artikel 5 afsedda fall.»

Från svensk sida hade ock yrkats en sådan förklaring af de i artikel 17 af gällande traktat innefattade bestämmelser om franska handelsresandes rättigheter i Sverige, att, hvad anginge rätten att upptaga beställningar,

franske handelsresande skulle vara underkastade samma inskränkningar, som för landets egna invånare vore eller framdeles blefve utfärdade. Genom meddelandet af en sådan förklaring skulle full frihet vunnits i afseende å lagstiftningen i detta ämne, hvilket ansetts önskvärdt för förekommande af vissa missbruk i fråga om handeln med spirituosa. Frankrike hade emellertid icke velat samtycka till en sådan förklaring af den ifrågakvarande artikeln.

Hvad derefter vidkommer *sjöfartstraktaten*, i afseende å hvilken ingen annan förändring vidtagits än att artiklarne 13 och 14, innehållande bestämmelser om nu gällande traktats ikraftträdande m. m., uteslutits, hade vid artikel 2 angående national behandling icke blott i Frankrike utan äfven i Algeriet de franske underhandlarne begärt att få i protokollet antecknad, att den franska lagen af den 3 april 1889 förklarade sjöfarten mellan hamnar i Frankrike och hamnar i Algeriet vara kustfart och därför förbehållen franska fartyg. Bifall till denna begäran hade icke kunnat undvikas, men en förklaring hade införts i protokollet, att bestämmelsen i mom. 3 art. 2 om behandling som den mest gynnade nation försäkrade rätt till denna fraktfart, så länge densamma medgäfvos någon annan makt.

Slutligen hade, efter det de franska ombuden förklarat, att bestämmelse angående godkännande af nationalrepresentationerna icke erfordrades för Frankrikes del, i konventionen intagits, i öfverensstämmelse med det af Frankrikes ombud afgifna förslag, stadgande derom, bland annat, att ratifikationerna skulle utväxlas senast den 30 innevarande januari under förbehåll af nationalrepresentationernas i Sverige och Norge godkännande.

Utskottet, som tagit del af hvad sålunda förekommit och handlingarne i öfrigt innehålla, har icke funnit något att erinra vid det afslutade fördraget utan hemställer,

att Riksdagen måtte meddela det af Kongl. Maj:t äskade godkännande af den i Paris den 13 innevarande månad afslutade konvention om delvis förlängning af de med Frankrike den 30 december 1881 ingångna handels- och sjöfartstraktater.

Stockholm den 26 januari 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.
